

Okean Elzy, Kviti minnih zon

Поверталися додому
Як надовго — невідомо
Ще залишилась невзята висота
Поверталися додому
Розійшлися по одному
А тебе не відпускає пустота
Вона рве твої думки
Бо на відстані руки
Тремтять сльози і бетон
Цвітуть квіти мінних зон!
Дихає війна
Мамо, це не сон
Не кажи мені: "Я знаю"
Мамо, ти не уявляєш
Як удав, не відпускає пустота
Поки спокою не має
Кожен метр твого краю
І невзята кожна твоя висота
Вона рве твої думки
Бо на відстані руки
Тремтять сльози і бетон
Цвітуть квіти мінних зон!
Дихає війна
Мамо, це не сон
По дорозі й до вокзалу
Тебе дівчина чекала
І в обіймах рятувала сірий день
Як надовго — невідомо
І чи повернешся додому
Чи залишишся у пам'яті лишень?
Вона рве твої думки!
Вона — пам'ять навпаки!
Вона — сльози і бетон!
Вона — квіти мінних зон!
Дихає війна
Ні, мамо, це не сон